

- 79 Զ՞հուսկն ասացից գոռային թէ՛
 Սարգիս տակաւ զոյտ Ֆրուանկ է,
 Քաղկեդոնիտս յաւէտ սիրէ,
 Լուսաւորչեանս գարշիւ ատէ:
- 80 Սովիմբ ւ՛ այլովք անհամ ասիւք,
 Ըղպարդամիտս սոպուքս բարուք,
 Հաճ առնէին բասրել բանիւք,
 Զանուն Սարգսի որ սւնէր շուք:
- 81 Բանքս աղճատանք էին համբուն,
 Յականջս անձին՝ որ էր գիտուն,
 Այլ Յակոբու խոր լըռութիւն
 Աճէր սրէր լեզուս նոցուն:
- 82 Որում Սարգիս ասէր մինչեւ,
 Թէ լուռ կալովդ մի լինիր թեւ
 Սոյն հաչողաց յանթիգ ներքեւ,
 Զի մի գօշմամբ փարցին եւ զօքեւ:
- 83 Որպէս եղեւ իսկ բզկընի.
 Երբ նոյնք կրցան ընդ Բալուեցի
 Տէր Մանուէլ ի՞նչովայուզի
 Ընդդէմ նոյն իսկ Պատրիարգի:
- 84 Այլ զի համբաւ Սարգսի գարձեալ
 Լինէր անդէն քաջ հըռչակեալ,
 Վասն այն Յակոբ նըստէր լըռեալ,
 Առ առթել բիծ անուան գովեալ:
- 85 Յորմէ թէպէտ հեռին արմատ
 Կորցեալ վաղ իսկ մընայր բացատ,
 Իսկ ել անտի նոյն տակ ծայրատ
 Թողեալ ի ն՞մին զիւր ծայր ինչ ծայթ: